

VISDOM

Av Ramtha

Illustrasjonsfoto: www.colourbox.com

Dere blir elsket langt utover deres fatteevne av hva kjærlighet er. For dere er aldri blitt betraktet som annet enn guder, som strever etter å forstå hvem og hva de er.

Dere leker lekene og illusjonene deres med stort og fryktelig alvor. Men egentlig er de bare der for å lære dere, for å utvide dere, for å opplyse dere - for å hjelpe dere til å forstå dere selv. Dette livet er bare en plattform, der dere kan leke lekene deres og oppleve illusjonene deres. Belønningen er livets høyeste pris: Visdom.

”Bak disse lekene, dypt under alle illusjonene, ligger gjemt den enestående skjønnheten som dere i virkeligheten er. Hvis dere bare visste hvor mektige og enestående dere er, ville dere ikke forbanne, dømme eller forfalske dere slik dere gjør.”

I DIN EVENTYRLIGE UTFORSKNING av Tanken, har du valgt å uttrykke deg i form av menneskelige celler, slik at du kunne lære alt som går an å lære av den menneskelige opplevelsen - og dermed av Gud som lever i materiens begrensede form. Denne opplevelsen er *nødvendig* for den fullstendige

forståelsen av Gud. For hvordan kan du forstå u-begrensning før du har opplevd og forstått begrensning? Hvordan kan du, som er Gud, forstå helheten av deg selv, før du har opplevd og favnet helheten av det Gud er - fra den ustyrlige utvidelsen av ren tanke og hele veien til materiens ufrihet. Hvordan kan du forstå glede, frihet og evighet, før du har opplevd sorg, begrensning og dødens illusjon?

Dere leker lekene og illusjonene deres med stort og fryktelig alvor. Men egentlig er de bare der for å lære dere, for å utvide dere, for å opplyse dere - for å hjelpe dere til å forstå dere selv. Dette livet er bare en plattform, der

dere kan leke lekene deres og oppleve illusjonene deres. Belønningen er livets høyeste pris: Visdom.

Visdom er en vidunderlig skatt som blir samlet i menneskenes sjel. Visdom er summen av alle de følelsene som dere har vunnet fra alle eventyrene deres i Tankens rike, i Guds rike

RAMTHA

er en eldgammel kriger, erobrere og oppstegen mester som levde for 35 000 år siden.

Ramtha's sterke, uttrykksfulle og ofte humoristiske forelesninger har gjort et dypt inntrykk på hundretusener av mennesker over hele verden. Han bruker en amerikansk dame, JZ Knight (bildet over), til å formidle sitt budskap gjennom en prosess som kalles kanalisering.

RAMTHA ble første gang utgitt i USA i 1986, og ble raskt en bestselger. Boken ble oversatt til norsk og utgitt i 1992 av Ellipse Forlag. Boken har vært utsolgt i mange år. Dette kapittelet gjengitt her stod i den boken under en annen tittel. I forrige nummer hadde vi også en artikkel fra samme bok.

Ramtha's School of Enlightenment
www.ramtha.com

- og det er det *eneste* dere tar med dere når dere forlater dette stedet. Tror dere kanskje at dere kan ta med dere de dyre klærne, de flotte husene eller de raske bilene deres? Hva *tror* dere egentlig at dere tar med dere? Dere tar bare med dere det dere er - alle følelsene som

dere har vunnet på reisen inn i det prinsippet som kalles Livet. *Følelser* - det er det livet går ut på.

Menneskeheten har lært gjennom religiøse og verdslige myndigheters tyranni og restriksjoner, gjennom atskillelse og fornedrelse av raser, gjennom splittelse av menn og kvinner, bror og søster. Alt dette har vært mulig på grunn av den kanskje største forakt for Gud noen sinne. Men uten å ha opplevd alt dette, ville dere aldri ha visst hvordan det føles å overvinne andre i et slag, å nekte andre friheten, å nedvurdere kvinner og underlegge dem mennene. Dere ville aldri ha kjent alt dette *følelsemessig*, uten at dere først var blitt skaperen som drømte det til virkelighet og deretter målbevisst levde drømmen sin. Men etter hvert som dere levde denne drømmen, liv etter liv, og øyeblikk etter øyeblikk, er den blitt en så urokkelig virkelighet at de fleste av dere er blitt nevrotiske, uttrygge og har fortapt seg helt i drømmen.

Hvor er denne Guden, spør dere, som tillater menneskeheten å være så grusom mot seg selv? Og hvor er så Guds kjærlighet når han lar alle

den enestående skjønnheten som dere i virkeligheten er. Hvis dere bare visste hvor mektige og enestående dere er, ville dere ikke forbanne, dømme eller forfalske dere slik dere gjør.

Jeg er alt dere har vært og alt dere skal bli. Jeg kommer til dere for å vekke til live i dere den viten som dere allerede har, slik at dere aldri igjen mister dere selv og synker ned i skyldfølelse, frykt og selvforakt. Dere er virkelig altfor prektige til det.

Det dere er, er også jeg. Det er grunnen til at jeg elsker dere så høyt. Alle dere er, i alle nyanser av deres vesen, er også jeg, for jeg er regnbuen som dere skaper deres tanker og illusjoner fra. JEG ER som jeg er, består av en kjærlighet som overgår deres vanlige forestillings- og uttrykksevne, for den er uten betingelser eller påbud. Jeg elsker dere ganske enkelt for det dere er, for uansett hvordan dere uttrykker dere, er dere Faderen som jeg elsker over alt.

Nå vil jeg gjerne snakke til dere om det dere betrakter som deres feil og mangler. Menneskets oppfinnelse av begrepene riktig og galt, perfekt og mangelfullt har skapt fallgruvene

nes det er, har dere bare gjort for å gi dere selv muligheten til å lære. Mens denne lærdommen har såret dere, har påført dere smerte og sorg og nedvurdert dere i egne øyne, har dere likevel vokst på det - fordi her sitter dere nå, rede til å forstå og å omfavne den skjønnheten dere egentlig er.

Jeg vil be dere som mener at dere har feilet eller gjort noe galt, å tenke over følgende:

Fra det øyeblikket dere ble til, dro dere og deres kjære brødre ut på en eventyrlig reise inn i en følelsemessig forståelse av Tanken... av *all* tanke... tanke for tanke for tanke. Sjelen deres ble skapt for å lagre følelsen fra hver eneste tanke - fra hver eneste dimensjon av Gud - som dere mottar gjennom guden eller ånden i deres vesen. Hver tanke dere føler, men som dere ennå ikke har forstått fullt ut, vil sjelen deres *vinge* dere til å oppleve. Hvorfor? For at dere skal få en fullstendig følelsemessige forståelse av alle sidene ved den tanken, som bare blir synlig gjennom selve opplevelsen, gjennom Livet selv.

Gjennom all evighet har dette drevet dere til å utvikle og utvide livet

”Visdom er en vidunderlig skatt som blir samlet i menneskenes sjel. Visdom er summen av alle de følelsene som dere har vunnet fra alle eventyrene deres i Tankens rike, i Guds rike - og det er det eneste dere tar med dere når dere forlater dette stedet.”

disse grusomhetene skje? Vel, Gud har vært der hele tiden, for han *var* alle illusjonene og alle lekene deres. Og selvfølgelig har Gud elsket dere hele tiden, for han har gitt dere lov til å oppleve drømmene deres etter deres egne ideer. Dere har bare glemt at det var *dere* som opprinnelig skapte drømmene, og at dere har valgfriheten til å forandre dem i det øyeblikket dere har lyst til det.

Dere dikter illusjonene til historier fulle av ulykke og elendighet. Dere behandler kroppene deres destruktivt. Dere tar knekken på bevisstheten deres. Dere tilber idoler. Dere kritiserer medmennesker. Dere er drømmende, hatefulle, grådige, redde og i sannhet arrogante. I hvilken hensikt? For å forstå hvordan det er å være slik. Hva blir resultatet av alt dette til slutt? Dere vil aldri død, men leve evig. Dere vil mota og forstå det som kalles himmelens rike. Dere vil se dere selv i ansiktet og innse at det er Guds ansikt.

Alle dere praktfulle vesener som er fanget i deres egen usikkerhet og smålige tenkning, dere er langt større enn de lekene dere har lekt. Bak disse lekene, dypt under alle illusjonene, ligger gjemt

skyldfølelse og anger, som har gjort det så vanskelig å komme videre og å gjøre fremskritt i livet. Men jeg sier dere at uansett hva dere har gjort i løpet av deres mange liv på dette planet, har det *aldri* vært dårlig... og det har aldri vært godt. Det har bare vært en livsopplevelse som har bidratt til å gjøre dere til det dere nå er - virkelig noe verdifullt og vidunderlig. For i dette nuet er dere mer enn dere noen sinne har vært, siden den bemerkelsesverdige reisen deres begynte - fordi *visdommen* deres er større enn noen gang før.

Alt dere noen gang har gjort, har jeg også gjort. Av alle feil dere har begått, har jeg begått vel så mange. Alt det dere betrakter som svakt og kraftløst ved dere selv, var også i meg. Men jeg ville aldri ha lært å kjenne min egen styrke, hvis jeg ikke også hadde opplevd svakheten i meg selv. Jeg ville aldri ha begynt å elske livet, hvis jeg ikke hadde opplevd at det ebbet ut av meg. Og jeg ville aldri ha blitt i stand til å omfavne dere *alle*, hvis jeg ikke hadde begynt å forakte menneskenes grusomhet.

Uansett hva dere har gjort, hvor skammelig og avskyelig dere sy-

deres kreativt og selv oppleve *hvert* resultat av skaperkraften - fra tanke via lys og materie til form, og så tilbake til tanke. Fra kjærlighet og glede til misunnelse, hat og bekymring, og så tilbake til glede. Sjelen har drevet dere fra opplevelse til opplevelse, fra eventyr til eventyr, for at den kan fullbyrde seg selv i en fullkommen forståelse av hver eneste tankeform, hver holdning og hver følelse. Dette har vært nødvendig for at dere skal kunne kjenne og forstå helheten av Tanke, som er Guds helhet, som er selvets helhet.

Sjelen *tørster* etter det den aldri har opplevd. Når sjelen tørster etter en opplevelse, betyr det at den trenger følelsemessige meldinger fra denne opplevelsen. Derfor vil sjelen skape en følelse - et *behov* - som griper tak i dere og driver dere ut i et eventyr, en opplevelse. Når så opplevelsen er forbi, og følelsene fra den har sunket inn, har dere vunnet en skatt som er mer fantastisk enn alt gullet på deres plan. Den har brakt dere videre på veien mot *visdom*. Det skjønner dere ved at sjelen deres sier: ”Dette behøver du aldri å oppleve igjen, for nå har du fått viten om det”.

Da vil sjelen få en annen tørst, og dere vil bli drevet til å gjøre andre ting - fordi dere *trenger* det, fordi dere *ønsker* det, og fordi flammen i dere tvinger dere til å oppleve og bli kjent med alt liv.

Tror du at du noen gang har begitt deg ut i en opplevelse du viste var galt for deg eller som du ville mislykkes i? Nei, Du har alltid gått løs på hvert av eventyrene med stor nysgjerrighet, interesse og lyst. Også når det i begynnelsen ikke var helt sikkert hva som ville komme ut av det til slutt, gjorde du det fordi du ikke hadde gjort det før. Opplevelsen var ny og spennende, og du ønsket å lære av den. Selv om det var knyttet smertefulle opplevelser til eventyret, hjalp det deg til å forstå følelsen "smerte" og bidro til din forståelse av Livet. Derfor hadde også

du vite hva målet ditt er, før du har sett det på nært hold og funnet ut at det har en annen farge enn den du hadde forestilt deg?

Du har aldri gjort en feil. Aldri! Du har aldri gjort noe galt, Det fins ingenting du behøver å føle deg skyldig for. Alle deres såkalte synder, fiaskoer og feiltrinn er i virkeligheten "skritt mot Gud", skritt for skritt. Bare ved å ta disse skrittene, kunne du ha oppnådd den viten du nå har.

Føl deg aldri skyldig for det å lære. Føl deg aldri skyldig for å ha visdom. Det kalles opplysning. Du må forstå at du har gjort nøyaktig det du *trengte* å gjøre, alt var nødvendig. Du har alltid foretatt de riktige valgene - uten unntak! Du vil leve i morgen og i hvert fall den velsignete dagen deret-

Jeg er her for å fortelle deg at du blir elsket langt utover din fatteevne av hva kjærlighet er. For du er aldri blitt betraktet som noe annet enn en gud som strever etter å forstå seg selv. Fra hver opplevelse i alle dine liv, har du vunnet viten og visdom. Du har gitt verden noe - du har bidratt til kvaliteten på Livet som folder seg ut.

Livet ditt har vært en utrolig oppvisning av den flammen som lever i dag. Den skulle du betrakte med ærbødighet, som hellig og guddommelig. For uansett hva du gjør, er du alltid Gud. Likegyldig hvilken maske du bærer, er du Gud. Uansett hvilke forhold du inngår, er du fremdeles Gud.

Du er verdig til dette livets eventyr, hvert eneste ett. Og enda større - du er verdig til de neste eventyrene.

"Sjelen tørster etter det den aldri har opplevd. Når sjelen tørster etter en opplevelse, betyr det at den trenger følelsesmessige meldinger fra denne opplevelsen. Derfor vil sjelen skape en følelse - et behov - som griper tak i dere og driver dere ut i et eventyr, en opplevelse. Når så opplevelsen er forbi, og følelsene fra den har sunket inn, har dere vunnet en skatt som er mer fantastisk enn alt gullet på deres plan. Den har brakt dere videre på veien mot visdom."

den opplevelsen en hensikt i livet ditt. Så bega du deg ut på det neste eventyret som sjelen din drev deg til, til et enda større eventyr i følelse og forståelse. Det brakte deg lykke og tilfredsstillelse i sjelen.

I det øyeblikket du gjør et eller annet, føler du i sjelen at opplevelsen er riktig for deg. Først når du har eventyret bak deg og følelsene fra det har lagret seg som visdom, slår du fast at du kanskje kunne ha gjort det bedre eller annerledes. Men du vil aldri ha visst at det fantes noe bedre, hvis du ikke først hadde begitt deg ut i opplevelsen og funnet visdommens juvel i den. Skulle noen dømmes for det? Nei, for dette er uskyldighet - og det er også oppdragelse og utdannelse.

Fiasko er en realitet bare for dem som tror at det er det. Men i virkeligheten mislykkes ingen i livet: Aldri! På tross av alt du har gjort - alle de såkalt skammelige, foraktelige og fordekte tingene du har gjort - lever du fremdeles. For et mirakel! Å feile ville bety å stanse. Likevel kan ingenting noen gang stanse, fordi Livet alltid *fortsetter*, det går videre i hvert *øyeblikk*. Følgelig kan du aldri stå stille eller gå bakover i Livet, for hvert øyeblikk av Livets evigvarende utvikling fører alltid til større og større forståelse.

Du har aldri feilet, du har alltid lært. Hvordan kan du vite hva lykke er, før du har vært ulykkelig? Hvordan kan

ter, og alltid senere, For hver dag skal du oppdage at du vet mer enn du viste dagen før. Likevel er dagen i dag ikke bortkastet... for den vil føre deg inn i evigheten.

DU HAR VALGMULIGHET til å skape drømmen din akkurat slik du vil. Du skaper den for å få en innsikt som er viktig for deg, men samtidig bidrar du til den samlede bevissthet overalt. Du tar aldri noe bort fra bevisstheten - du kan ikke det. Hvert eneste eventyr du med lett hjerte begir deg ut på, bidrar til Livets glød og intensitet. Hver tanke du tenker, hver illusjon du opplever og hver oppdagelse du gjør, vil utvide forståelsen, som i sin tur igjen nærer og beriker hele menneskehetens bevissthet og utvider Guds Bevissthet.

Hvis du tror at du noen gang i livet har feilet eller gjort noe galt, da reduserer du din evne til å fornemme din indre og ytre storhet og din betydning for livet som helhet. Ønsk aldri å fjerne noe av fortiden din - ikke en bit av den! For friksjonen mellom all dine enestående og alle dine ynkelige opplevelser har dannet lysende vakre perler av visdom i sjelen din. Det betyr at du aldri igjen behøver å drømme de drømmene, skape de lekene eller gjennomgå de opplevelsene, for du har allerede opplevd dem og vet hvordan de føles. Du har Livets største skatt, følelsene, erindringene, nedtegnet i sjelen din.

Illustrasjonsfoto: www.colourbox.com

rene som venter deg. Men du vil aldri bli JEG ER eller gå gjennom evighetens dører, før du skjønner at alt du har gjort, har du kun gjort for å lære og for å forstå den Gud du er - en forståelse som blir vist deg her og nå gjennom verdien av alle opplevelsene dine på den plattformen som kalles Livet.

Dere som bærer byrden av bekymringer tungt på skuldrene deres, fortsett med det hvis det gjør dere lykkelige. Men hvis dere har lært nok av dem og er lei av dem - kvitt dere med dem! Hvordan? Ved å elske dem, omfavne dem og tillate dem å være i dere. Når dere først har gjort det, vil de aldri tyngte dere mer. Da kan dere se livets under gjennom klare øyne, dere kan føle kjærlighet uten å dømme. Gleden ved å være til kan bli til kraften av ubegrenset viten.

Omfavn livet deres. Vit at dere er guddommelige, og at styrken deres er der på grunn av alt dere har gjort. Hold opp med å føle dere skyldige. Slutt med det bedrøvelige komediespillet. Slutt med å legge byrder på dere selv. Slutt med å skyve ansvaret for livet deres over på andre. Ta selv kontroll over livet! Det tilhører dere.

HVA SKJER NÅR DU HAR OMFAVNET alt det du en gang fordømte, når du har elsket alt du før foraktet, levd med illusjonene og fullt alle drømmene? Da kan du se på andre som opplever det samme fordi de lærer av det, og du kan forstå dem og ha medfølelse med dem. Da kan du elske dem slik som Faderen elsker deg, og du kan gi dem retten til å gjøre sine egne livserfaringer. Da blir du det som kalles en helgen.

har vært dem og vet at hvis du dømmer dem, dømmer du deg selv. Da har du oppnådd den ekte medfølelsen, og den dype kjærligheten vil leve i sjelen din. Da er du virkelig krist, for du forstår, elsker og tilgir dine kjære brødre slik de er innen sine begrensninger.

Å elske Faderen i hans helhet, å være hans helhet, innebærer å elske alt han er. Dine kjære brødre rundt deg er alt han er. Uansett hvordan de ser ut, er de Gud i sin virkelighet, slik som du er Gud i din. Når du selv har levd både deres herlighet og deres strev, sorger og gleder, da kan du omfavne Gud slik han er synlig i alle mennesker. Da kan du elske dine brødre. Det betyr ikke at du må gå ut og undervise dem eller komme dem til unnsetning. Bare la dem være i fred og gi dem lov til å utvikle seg etter sine egne behov og ideer. Noen har en

”Hvis du tror at du noen gang i livet har feilet eller gjort noe galt, da reduserer du din evne til å fornemme din indre og ytre storhet og din betydning for livet som helhet. Ønsk aldri å fjerne noe av fortiden din - ikke en bit av den! For friksjonen mellom all dine enestående og alle dine ynkelige opplevelser har dannet lysende vakre perler av visdom i sjelen din.”

Hvordan tror du man blir helgen? Selvfølgelig ikke ved å stenge seg ute fra Livet - ved å gjemme seg i en hule eller et tempel og brenne røkelse, eller sitte på toppen av et fjell og tenke på Gud-vet-hva! Nei, helgen blir man bare ved å leve Livet og nyte det til det ytterste, slik at man til slutt blir et vist vesen, som kan omfavne og elske hele menneskeheten.

Den eneste veien til å kjenne og å bli Gud, er å leve og omfavne Livet fullstendig - oppleve alle situasjoner og føle alle følelser, slik at sjelen din kan oppta alt livs visdom i seg.

Du kan aldri vite hvordan en konge lider, før du er konge. Og kongen føler aldri ydmykheten til sin tjener, før han blir en tjener selv. Den fromme kvinnen forstår ikke konkubinens nød, før hun blir en konkubine selv. Og konkubinen forstår først den moralske fordømmelsen til den fromme kvinnen når hun er en selv. Derfor er veien til et dydig liv altomfattende. Det inneholder både skjøgen og presten, gurun og bonden, morderen og offeret, seierherren og den overvunnede, barnet og foreldrene - hver rolle, hver illusoriske situasjon skapt av menneskenes eventyr.

Du fordømmer hos andre bare det du ikke kan akseptere ved deg selv. Hvis du har levd alle situasjoner og sluttet fred med dem, da er det lett for deg å forstå andre mennesker og gi dem lov til å være, uten å dømme dem - fordi du

skjebne som krigsherren, noen som prest og utroper på et torg - fordi de trenger og ønsker å gjøre akkurat det. Hvem er du som skulle ha rett til å ta dette fra dem?

Hvert menneske i denne verden - om han sulter, er krøpling, bonde eller konge - har valgt sin opplevelse for å lære av den. Først når han har lært av den og er tilstrekkelig fylt av den, vil han gå videre til neste opplevelse, som da vil skaffe ham en enda større forståelse i hans innerste selv.

Når du blir en krist, kan du begi deg ut i den begrensede bevissthets grumsete farvann og likevel bevare din helhet, for da forstår du de myldrende menneskemassene og hvorfor de er som de er - fordi du også en gang var slik. Du vil gi dem friheten til å være begrenset, fordi du vet at de bare gjennom begrensningens opplevelse kan lære å utvikle ubegrenset forståelse og å elske hverandre. Når du da ser ansiktet til et annet menneske i mengden, vil du betrakte personen uten å dømme ham etter hudfarge, renslighet eller utseende, og du vil se Gud i ham - for når du bare ser nøye nok, vil du finne Gud i alle. Da elsker du slik Faderen elsker. Da ser du det han ser, ikke bare i deg selv, men også i alle andre. Når du kan betrakte alle andre og se skjønnet i dem, da er du på vei mot oppstigning fra dette planet til et enda mer storslagent sted der det er mange ”rom”. Men dørene er

lukket for den som ikke fullt ut kan omfavne seg selv og den Gud som lever i alt liv omkring ham.

Når du plasserer folk tilbake der de hører hjemme, i deres guddommelighet, og vet at hva de enn gjør lever de for Guden i sitt indre - akkurat som også du lever for Guden i ditt indre - da kan du lære å elske alle mennesker. Uansett hvordan de uttrykker seg, kan du virkelig elske dem, fordi kjærligheten din ikke er styrt eller begrenset av fordømmelse. Slik lever en krist i sitt vesen - et menneske som lever som Gud.

HVA ER DIN VEI I LIVET? Alltid å følge følelsene dine - å lytte til følelsene i sjelen din og å begi deg ut på de eventyrene som sjelen din driver deg til å oppleve. Hvis du kjeder deg, eller det er noe du ikke har lyst til å gjøre, betyr det at du allerede har opplevd det og har samlet vidsom fra det eventyret. Men hvis du ønsker å gjøre noe, betyr trangten i sjelen din at du må gjøre den erfaringen, slik at du kan lære noe vesentlig av den. Hvis du lar være å gjøre det, utsetter du bare opplevelsen til et senere tidspunkt eller til et annet liv.

Det kommer en tid, enten i dette livet eller i et fremtidig liv, der du har nådd det punktet hvor du ikke lenger har noe ønske om å gjøre det ene eller det andre, men bare har trang til å "være". Du ønsker ikke lenger å forbanne eller dømme skjøgen, tyven, morderen eller et krigsførende land for deres handlinger. For da har du vært alle disse tingene og vet hvordan det føles å være slik. Da er dine opplevelser på dette planet komplette, og det vil ikke lenger finnes noen opplevelser her som trekker deg tilbake hit. Da kan du dra videre til nye eventyr på andre eksistensplaner.

Når du tenker over det jeg nå har fortalt deg, vil du oppfatte og forstå en verdi i deg som ganske tydelig viser deg hvilken mektig gud, hvilken flamme og hvilket liv som bor i deg. Du vil også se at likegyldig hvilken vei du slår inn på i livet, er det din vei til opplysning. Fra hvert eventyr du opplever langs veien, vil du stadig bedre fatte det mysteriet du selv er. Du vil begynne å bli glad i det, verne om det og polere det helt til lyset fra ditt vesen kan måle seg med den store Ra på himmelen, og din indre fred kan sammenliknes med midnatt når alt i landet er stille. Du vil

aldri fornekte det du er. Du vil aldri mer forfalske det du er. Du vil aldri mer dømme det du er. Du vil gi det du er lov til å være.

Når du elsker det du er, da kan du med ro, verdighet og ydmyk styrke si: "Jeg elsker Faderen dypt, for Faderen og jeg er ett. Og jeg elsker dypt det jeg er, for det JEG ER som jeg er, kjernen i Alt Som Er." Da er du i harmoni med livets strøm. Du er en mester som vandrer på Jorden. Du er den oppståtte krist, den vekket krist. Du er et lys for verden. Men du kan ikke bli alt dette før du elsker og omfavner alt du har gjort og innser at alt i livet ditt bare skjedde til ditt beste - fordi det har gjort deg til den fantastiske skapningen du er i dag.

Jeg har gitt deg en god lære på en god måte, for den får deg ut av gagnet til karma, synd, dom og straff. For Faderen er kjærlighet. Faderen dømmer ikke. Faderen kjenner verken godt eller ondt. Han er verken positiv eller negativ. Faderen er bare den Væren Som Er. Og denne væren omfatter alle mennesker, alle handlinger, alle tanker, alle følelser - alt! Hvis Faderen noen gang skulle dømme deg, ville han ha dømt seg selv, for du og han er ett og det sammen.

"Den eneste veien til å kjenne og å bli Gud, er å leve og omfavne Livet fullstendig - oppleve alle situasjoner og føle alle følelser, slik at sjelen din kan oppta alt livs visdom i seg."

Lev etter den sannheten du føler inne i deg, og elsk den som føler den. Forstå at følelsen må bli uttrykt og oppfylt. Hvis du ønsker å gjøre noe, uansett hva det er, vil det ikke være klokt å undertrykke den følelsen. For det venter en opplevelse på deg og et praktfullt eventyr som vil gjøre livet ditt rikere. Hvis du lytter til følelsene dine, vil du alltid gjøre det riktige for at ditt praktfulle selv skal utvikle seg til dyp visdom. Men hvis du går mot følelsene dine, vil dette fremkalle kroppslige sykdommer, nevrososer og fortvilelse.

Følg hjertet ditt, drømmene og lengslene dine. Gjør det sjelen kaller deg til uansett hva det er, og lev opplevelsen til ende. Da vil du gå videre til et nytt eventyr. Du vil aldri bli dømt - med mindre du aksepterer dommen fra dine medmennesker. Hvis du godtar dommen deres, er det bare fordi du selv vil det, fordi du ønsker å gjøre den erfaringen.

Illustrasjonsfoto: www.colourbox.com

Derfor har du alltid mottatt Guds kjærlighet, det som kalles Livet. Uten hensyn i alle dine sorgelige opplevelser, har solen likevel kommet opp for å danse over himmelen. Årstidene har kommet og gått. Fuglene trekker mot nord, og natthauken skriker når du slår skoddene for vinduet. Det er i fortsettelsen av dette du vil innse - hvis du virkelig ser - hvilken nåde og evighet som Livet alltid har skjenket deg.

Når du går fra denne salen, gå med lett og kjærlig hjerte, for dine byrder er tatt fra deg: Din frelse er sikker. Vit at Gud elsker deg og alltid har elsket deg. Vit at du ikke er ond og heller ikke god. Vit at du verken er fullkommen eller ufullkommen, men at du bare er. Forvent at Faderen er i livet ditt, for han har alltid vært der. Og når du tenker på kjærligheten, tenk på meg... og en vind vil komme til deg ut av intet.